

100 jaar Hubert De Bruyker Scouts & Gidsen Plichtigheid op woensdag 19 juni 2019 in Gentbrugge

19.00 uur: Welkom en info (Willem Verbeeck)

Net 100 jaar geleden werd de Hubert De Bruykerscoutsgroep gesticht. Daarom herdenken we vandaag de naamgever van onze groep Hubert De Bruyker. Hij sneuvelde tijdens de laatste weken van de Eerste Wereldoorlog. We maken ook tijd voor alle doden die eens lid zijn geweest van onze jeugdvereniging. 69 van hen hebben op dit kerkhof nu nog een laatste rustplaats. We hebben deze graven met geelgroene lintjes op een bamboestok gemerkt. Met het plannetje van de parken en de namenlijst met het rijnummer en het grafnummer kan u de graven van de overleden scouts terugvinden. We nodigen u uit om vrij een rondgang naar keuze te maken.

Om vandaag symbolisch toch 100 overledenen te herdenken, hebben we op dit bord hier gegevens aangebracht van 31 overleden scouts die elders begraven liggen en over wie aan het oud-ledencomité berichtgeving werd toegestuurd.

Kwart voor acht zal op het kerkhof een taptoe weerklinken en dan verzamelen we bij het graf van onze naamgever Hubert De Bruyker. Zijn grafkelder ligt dicht bij de ingang naast de kerk aan het Gentbruggeplein. Onze scoutsvlaggen zullen er ook opgesteld staan. Daar houden we dan de slotceremonie.

19.40 uur: eerste taptoe (Tanja Goethals) (bij het graf van H.D.B.)

19.45 uur: Hubert De Bruyker (Noël Callebaut) (bij het graf van H.D.B.)

Hubert De Bruyker, zoon van Gentbrugse bloemisten in de Burvenichstraat, was 16 jaar toen de Grote Oorlog begon. Samen met andere leerlingen van het Sint-Barbaracollege, waaronder zijn vriend August De Schrijver, de latere Minister Van Staat, en Tony Cardon de Lichtbuer maakte hij zijn middelbaar onderwijs in Engeland af. Daar was hij ook lid van de eerste Belgische Baden-Powell Boy Scoutstroep, die de paters Jezuïeten hadden gesticht. Hubert en August waren vast van plan om na de oorlog ook in Gentbrugge een scoutsgroep op te richten.

Dat is echter anders gelopen. In 1916 trekt Hubert naar het front. Eerst naar Granville in Frankrijk voor een opleiding en om ook zelf rekruten te trainen en dan als korporaal van het 22ste Linieregiment naar Diksmuide. Zijn oudere broer Leon is daar ook aan het IJzerfront.

In de beruchte Dodengang ontsnapt Hubert nauwelijks aan een gevaarlijke mijn, maar in februari 1918 wordt hij dan toch door granaatscherven gekwetst aan de elleboog. Na verzorging in Hoogstade bij Alveringem wordt hij verder in Engeland opgelapt. Daar verblijven ook zijn zes zussen. Eind september wordt hij nog naar het front teruggestuurd.

Tijdens het hevige eindoffensief, zes weken voor de wapenstilstand, gaat Hubert zijn broer Leon vervangen voor de aanval in Houthulst. Voor het eerst zijn ze niet samen in de vuurlijn. Daar wordt Hubert op 28 september op slag gedood door een granaatscherf in het hart. De wapenstilstand brengt geen vreugde in het huisgezin De Bruyker. Hubert gesneuveld, Leon gekwetst en hun vader zwaar ziek. Pas in Januari 1919, na het overlijden van vader De Bruyker, worden de stoffelijke resten van Hubert van Houthulst naar Gentbrugge gebracht en op 4 februari in de grafkelder bijgezet.

Hier eindigt het korte levensverhaal van Hubert De Bruyker. Zijn vastberadenheid om ten koste van alles als soldaat te strijden, blijkt uit het afscheidsbericht dat hij in 1916 in het poëzieboek van zijn vriend August De Schrijver had gezet: *“Ik vertrek om mijn beetje voor de verovering voor ons Vaderland te doen. Ik hoop U spoedig daar aan mijne zijde te zien en ondertusschen heb ik U maar een woord te herinneren, het is: Tot ter dood!”* Hubert was twintig jaar.

19.50 uur: Stichtingsmoment (Willem Verbeeck) (bij het graf van H.D.B.)

Het kan vreemd overkomen dat er in Gentbrugge na vier jaar oorlogsellende toch nog zo veel energie en enthousiasme aanwezig was om een scoutsgroep op te richten. Je zou na zo'n wereldbrand eerder verslagenheid en hopeloosheid verwachten. Het tegendeel wordt duidelijk als je merkt wie er aan de H.D.B.-touwtjes heeft getrokken. Zowel Hubert De Bruyker, August De Schryver, Tony Cardon De Lichtbuer en de onderpastoor en opvoedkundige Frans De Hovre hebben tijdens de Eerste Wereldoorlog de toenmalig kersverse scoutsbeweging in Engeland goed leren kennen en zelfs de stichter Baden Powell ontmoet. Zij waren er vast van overtuigd dat jongeren na die verschrikkelijke oorlog zo'n beweging nodig hadden om opnieuw een menselijke samenleving op te bouwen, waarin teamgeest, creativiteit, zelfontwikkeling en dienstvaardigheid belangrijk zijn. Deze plannen zouden ze uitvoeren na hun dienst als oorlogsvrijwilligers.

Dat gebeurde zonder Hubert op donderdag 19 juni 1919 om half vijf in de onderpastoorswoning in de voormalige Gestichtstraat, nu Kliniekstraat. Aalmoezenier De Hovre had rond zich verzameld: Florent De Craene als eerste Scoutsmaster, Leon Elaut en Paul Parré als leermeesters om de scoutsgeest en scoutstechnieken aan te leren en Maurice De Schryver als Schatbewaarder. Op de twee zondagen daarop werden de nieuwe leden verwelkomd. De vergaderingen vonden plaats in het patronaat of het toenmalige parochiecentrum in de Vredestraat. Er wordt een club voor zelfontwikkeling opgericht. Leon Elaut spreekt er over geneeskunde, Gerard Waeytens over elektriciteit, August De Schryver over patrouillewerking.

Op 28 september 1919 telt de groep al 50 leden. Die zondag is er een groot spel. Gerard Waeytens bouwt daarvoor een draadloze telefoonlijn over een afstand van 2 km en aan Heusdenbrug houdt districtscommissaris August De Schryver een toespraak om te herinneren aan het groot offensief waarin zijn vriend Hubert De Bruyker is gesneuveld. Vanaf die dag draagt de groep de naam van Hubert De Bruyker. Nu kijken we even vooruit. Op 17 november krijgt Hubert De Bruyker een straatnaam in de Gentbrugse Meersen waar 100 jaar geleden het naamgeversspel werd gespeeld. Op 17 november wordt daar ook een bos aangeplant. Met het HDB-pad en de boomplanting brengen we den nog eens hulde aan Hubert De Bruyker. 100 jaar geleden was er ook een kerkdienst en werden er bloemen op het graf gelegd.

Nu 100 jaar later herhalen we dit mooie gebaar en zijn we dankbaar voor al het goede dat scouting heeft teweeggebracht.

19.55 uur: Slotwoord (Schepen Mieke Van Hecke)

20.00 uur: Slottaptoe (Tanja Goethals)